

Informace na měsíc březen 2025

Farnost
Česká
Třebová

Přehled nedělních bohoslužeb v březnu

1.3.		Soustředění dětí před 1.sv. přijímáním	15.3.	09:00	Postní duchovní obnova
2.3. 8. neděle v mezidobí	08:00 09:30 13:30	Dlouhá Třebová Česká Třebová ČT - fara neslyšící	16.3. 2. neděle postní přejeme oslavencům	08:00 09:30 11:30	Dlouhá Třebová Česká Třebová Třebovice
8.3.	14:00 18:00	Anenská Studánka - ÚSP Zhoř	22.3.		Evangelizační veletrh HK
9.3. 1. neděle postní udílení popelce, pro ty, kteří se nedostanou ve středu	08:00 09:30 11:00	Dlouhá Třebová Česká Třebová Česká Třebová - dětská	23.3. 3. neděle postní sbírka Na mládež	08:00 09:30 11:30	Dlouhá Třebová Česká Třebová nejen pro děti Rybník
Každý pátek v postní době od 18:00 modlitba křížové cesty. Zájemci o její vedení, ať se hlásí v kanceláři na faře.			29.3.	09:00 14:00 18:00	Úklid kostela v ČT Anenská Studánka - ÚSP Zhoř
			30.3. 4. neděle postní	08:00 09:30 11:30	Dlouhá Třebová + snídaně Česká Třebová Damníkov

Bohoslužby a setkání nejen pro seniory

10.3.	16:00	Žluťák - Masarykova 2100	Mše svatá
17.3.	15:30	Bezděkov	Mše svatá
24.3.	16:00	Žluťák - Masarykova 2100	Mše svatá
31.3.	15:30	Bezděkov	Mše svatá

Přehled akcí v České Třebové a okolí

2.3.	13:30	Setkání neslyšících	Česká Třebová - fara
2.3.	18:00	Informační schůzka ohledně srpnového mládežnického pobytu v Polsku	Česká Třebová - fara
2.3.	19:00	Katechumenát - mladší skupina	Česká Třebová - fara
2.3.	10:00	Prodejní výstava tapisérií Lydie Šloufové- Biblické motivy v textilní tvorbě. Výstava zahájena 2.3. a potrvá do konce dubna, otevřeno po bohoslužbách	Fara ČCE, Riegrova ul.
3.3.	17:30	Setkání nad Slovem - Mt 2,13-23	Dlouhá Třebová
5.3.	8:00 18:30	Popeleční středa - udílení popelce	při bohoslužbách
6.3.	09:00	Vikariátní setkání kněží a jáhnů	Horní Sloupnice
8.3.	13:30 14:45	Bruslení s Orlem - otevřené nejen pro členy Orla	Zimní stadion Skalka ČT
9.3.	17:00	Katechumenát - starší skupina	Česká Třebová - fara
10.3.	19:00	Pastorační rada	Česká Třebová - fara
11.3.	19:00	Biblická hodina	Česká Třebová - fara
13.3.	19:00	Modlitba a setkání otců	Česká Třebová - fara
14.3.	19:30	Setkání ekonomické rady farnosti	Česká Třebová - fara
15.3.	9:00 14:00	Postní duchovní obnova - P.Karel Dvořák	Česká Třebová - fara
16.3.	19:00	Organizační setkání ohledně pobytu mládeže v Polsku	Česká Třebová - fara
19.3.	17:00	Biblické tance	Česká Třebová - fara
22.3.		Evangelizační veletrh Hradec Králové	Hradec Králové
23.3.	09:30	První skrutinium katechumenů	Česká Třebová - kostel
24.3.	18:30	Kurz pro lektory	Česká Třebová - fara
25.3.	19:00	Biblická hodina	Česká Třebová - fara
27.3.	19:00	Modlitba a setkání otců	Česká Třebová - fara
29.3.	9:00	Velký úklid kostela	Česká Třebová - sv. Jakub
28.-30.3		Triduum modliteb matek	Česká Třebová - fara
30.3.	09:30	Druhé skrutinium katechumenů	Česká Třebová - kostel
5.4.		Diecézní setkání modliteb matek	HMB Králíky
5.4.		Diecézní setkání mládeže	HK
6.4.	09:30	Třetí skrutinium katechumenů	Česká Třebová - kostel
6.4.	15:00 18:00	Svátost smíření před Velikonocemi	Česká Třebová - fara
10.4.	17:30	Setkání katechumenů s o. b. Janem	Hradec Králové

Poselství Svatého otce Františka k postní době 2025

Kráčejme spolu cestou naděje

Drazí bratři a sestry!

S kajícím znamením popela na hlavě začínáme každoroční pouť svatopostním obdobím s vírou a nadějí. Církev, matka a učitelka, nás vyzývá, abychom připravili svá srdce a otevřeli se Boží milosti, a tak mohli s velkou radostí oslavit velikonoční vítězství Krista, Pána nad hříchem a smrtí, jak zvolal svatý Pavel: „Vítězně je smrt navždy zničena! Smrti, kdepak je tvoje vítězství? Smrti, kdepak je tvůj bodec?“ (1 Kor 15,54–55). Ježíš Kristus, mrtvý a vzkříšený, je skutečně středem naší víry a zárukou naší naděje ve velké Otcovo zaslíbení, které se již uskutečnilo v něm, jeho milovaném Synu: věčný život (srov. Jan 10,28; 17,3).

V tomto postním období, obohaceném milostí Jubilejního roku, bych rád nabídl několik úvah o tom, co znamená kráčet společně v naději a objevovat výzvy k obrácení, které Boží milosrdenství adresuje nám všem, jednotlivcům i celému společenství.

Za prvé: kráčet. Jubilejní motto „Poutníci naděje“ připomíná dlouhou cestu izraelského lidu do zaslíbené země, o níž vypráví kniha Exodus; obtížnou cestu z otroctví ke svobodě, chtěnou a vedenou Hospodinem, jenž miluje svůj lid a je mu vždy věrný. A biblický exodus si nemůžeme připomínat, aniž bychom měli na mysli tolik bratří a sester, kteří dnes prchají ze situací bídy a násilí a vydávají se hledat lepší život pro sebe a pro své blízké. Zde vyvstává první výzva k obrácení, protože všichni jsme poutníky na cestě našeho života, ale každý z nás si může položit otázku: Jaká výzva pro mne z toho vyplývá? Jsem skutečně na cestě, nebo jsem spíše ochromený, statický, ve strachu a beznaději, anebo zůstávám ve své komfortní zóně? Hledám cesty k osvobození ze stavu hříchu a nedostatku důstojnosti? Bylo by dobrým postním cvičením konfrontovat se s konkrétními podmínkami nějakého migranta či poutníka a nechat se do nich vtáhnout, abychom objevili, co od nás Bůh žádá, máme-li být lepšími poutníky do Otcova domu. Je to dobrá „zkouška“ pro toho, kdo je na cestě.

Za druhé: vydejme se na tuto cestu společně. Jít společně, být synodální, to je povolání církve. Křesťané jsou povoláni ke společnému putování, nikdy ne jako osamělí poutníci. Duch Svatý nás vybízí, abychom vycházeli sami ze sebe, šli vstříc Bohu a svým bratřím a sestrám a nikdy se neuzavírali do sebe. Jít společně znamená být osnovateli jednoty, vycházet z naší společné důstojnosti Božích dětí (srov. Gal 3,26–28); znamená to jít bok po boku, aniž bychom druhého deptali nebo převálcovali, aniž bychom v sobě chovali závist nebo pokrytectví, aniž bychom nechali někoho, aby zaostával nebo se cítil být vyloučen. Jdeme stejným směrem, ke stejnému cíli a naslouchejme si navzájem s láskou a trpělivostí.

V tomto postním období nás Bůh žádá, abychom si ověřili, zda jsme v našem životě, v našich rodinách, v místech, kde pracujeme, ve farních nebo řeholních společenstvích, schopni jít s druhými, naslouchat jim, překonávat pokušení ustrnout ve své sebestřednosti a starat se jen o své vlastní potřeby. Ptejme se sami sebe před Pánem, zda jako biskupové, kněží, zasvěcené osoby i laici jsme ve službě Božímu království schopni spolupracovat; zda máme vstřícný postoj vyjádřený konkrétními gesty vůči těm, kteří se na nás obracejí, i vůči těm, kteří jsou daleko; zda dáváme lidem pocítit, že jsou součástí společenství, nebo je ponecháváme na okraji.⁴ To je druhá výzva: konverze k synodalitě.

Za třetí: vydejme se na tuto cestu společně v naději na zaslíbení. Naděje, která neklame (srov. Řím 5,5), ústřední poselství Jubilea,⁵ ať je pro nás horizontem postní cesty k velikonočnímu vítězství. Jak nás učil Benedikt XVI. v encyklice *Spe salvi*, „člověk potřebuje lásku naprostou. Potřebuje jistotu, s níž může říci: ‚Ani smrt, ani život, ani anděl, ani knížata, ani nic přítomného, ani budoucího, ani výška, ani hloubka, a vůbec nic stvořeného nebude nás moci odloučit od lásky Boží v Kristu Ježíši, našem Pánu‘ (Řím 8,38–39)“.⁶ Ježíš, naše láska a naše naděje, vstal z mrtvých⁷ a slavně žije a kraluje. Smrt se proměnila ve vítězství. A v tom spočívá víra a velká naděje křesťanů: v Kristově vzkříšení!

Zde je třetí výzva ke konverzi: výzva k naději, k důvěře v Boha a v jeho velký příslib, ve věčný život. Musíme se sami sebe ptát: Jsem přesvědčen o tom, že Bůh mi odpouští mé hříchy? Nebo se chovám, jako bych se mohl zachránit sám? Usiluji o spásu a dovolávám se Boží pomoci, abych ji získal? Žiji konkrétně naději, která mi pomáhá interpretovat dějinné události a podněcuje mě k angažovanosti za spravedlnost, bratrství a péči o společný domov, a to tak, aby nikdo nezůstával ponechán stranou?

Sestry a bratři, díky Boží lásce v Ježíši Kristu setrváváme v naději, která neklame (srov. Řím 5,5). Naděje je „kotva duše“, jistá a pevná.⁸ V ní se církve modlí, aby „se všichni lidé zachránili“ (1 Tim 2,4), a očekává, že bude v nebeské slávě spojena s Kristem, svým Ženichem. Svatá Terezie od Ježíše to vyjádřila takto: „Doufej, má duše, doufej. Neznáš dne ani hodiny. Pozorně bdi, všechno pomíjí v jediném závanu, ačkoliv tvá netrpělivost může učinit nejistým, co je jisté, a dlouhým i velmi krátký čas.“ (Výkřiky duše k Bohu, 15, 3).⁹

Kéž se za nás přimlouvá Panna Maria, Matka naděje, a provází nás na naší postní cestě.

Dáno v Římě u Sv. Jana v Lateránu dne 6. února 2025, v den památky svatého Pavla Mikiho a druhů, mučedníků.

FRANTIŠEK

Svatý jubilejní rok - podrobnější info

Rok 2025 je tzv. svatým jubilejním rokem. Co to znamená?

Od r. 1300 se ujal v katolické církvi zvyk slavit svatý rok, tzv. milostivé léto. Slaví se zpravidla každých dvacet pět let. Svatý rok je časem milosti, obrácení, odpuštění hříchů a bratrského společenství. V dějinách církve se slavila Svatá léta dvojího druhu, buď řádná, odpovídající kulatým výročí Kristova narození, anebo mimořádná, při různých jiných příležitostech. Svatý rok se někdy též nazývá "jubilejní" rok podle latinského jubileo - radovat se.

Jubilejní roky v židovské tradici

Tradice jubilejních roků vychází z inspirace židovskou tradicí, podle níž se každých 50 let vyhlášoval Svatý rok. Během něho se neobdělávala pole, vracela se zabavená půda, propouštěli se otroci. Samotný výraz „jubileum“ se odvozuje z výrazu „yobel“ - od trubky z beraního rohu, která začátek Svatého roku ohlašovala.

Podle Zákona Izraele spočívala spravedlnost především v ochraně slabých. „Vyhlásíte za svatý každý padesátý rok a vyhlásíte v zemi svobodu pro každého jejího obyvatele. Bude to pro vás milostivé léto ..., každý se vrátí ke svému majetku, každý se vrátí do své rodiny ... nebudete sít a nebudete sklízet plodiny země“ (Lv 25,8-12).

Jubilejní rok v katolické církvi

Milostivé léto se slaví zpravidla každých dvacet pět let, aby je mohly prožít všechny generace. Každý jubilejní rok má v poslední době vždy nějaké ústřední téma a akcentuje výzvy té které doby. Např. jubilejní rok 2000 zahájil nové tisíciletí. Svatou bránu baziliky sv. Petra tehdy otevíral Jan Pavel II. „Naší branou je Kristus,“ zdůrazňoval. „Pane buď pro nás Branou, která nás přivádí k tajemství Otce. Učiň, aby nikdo nezůstal vyloučen z Jeho objetí plného milosrdenství a pokoje.“

Od 16. století se začaly vyhlášovat také mimořádná jubilea, které měla zdůraznit události zvláštního významu. Např. rok 1933 - se slavil 1900 let od Vykoupení. V roce 2000 vyhlásil papež Jan Pavel II. jubilejní Svatý rok jako vstup do nového tisíciletí. V roce 2015 vyhlásil papež František mimořádný svatý rok milosrdenství.

Církev dala starozákonnímu jubileu nový duchovní význam. Milostivý rok spočívá v odpuštění, jež je nabídnuté všem, a v možnosti obnovit vztah s Bohem i s druhými lidmi. Svatý rok má upevňovat víru, vést k bratrské solidaritě uvnitř církve i ve společnosti. Volá a vybízí věřící k upřímnějšímu a důslednějšímu vyznávání víry v Krista.

Významným obsahem svatých roků je výzva k odpuštění ve všech vztazích a na všech úrovních, s čímž souvisí i možnost získání tzv. odpustků. Vatikánský úřad „Apoštolská penitenciárie“ zveřejnila dekret obsahující normy pro získání odpustků během Svatého roku 2025. S odvoláním na bulu Spes non confundit, kterou papež František vyhlásil Milostivé léto, připomíná, že termín “odpustek” je synonymem “milosrdenství”, protože má vyjadřovat plnost Božího odpuštění, které nezná hranic.

Svatá brána symbolizuje Krista

Jubilejní rok se zpravidla zahajuje v noci mezi 24. a 25. prosincem tím, že papež otevře tzv. svatou bránu vatikánské baziliky svatého Petra, zatímco tři kardinálové otevřou svaté brány dalších tří bazilik: Sv. Jana v Lateránu (San Giovanni in Laterano), Sv. Marie Větší (Santa Maria Maggiore), Sv. Pavla za hradbami (San Paolo Fuori le Mura).

Svatá brána symbolizuje Krista a jeho milosrdenství. Kristus sám je branou k Otci. Během každého svatého roku pak touto branou procházejí miliony poutníků. Zvláště symbolická je skutečnost, že Svatou branou lze do basiliky pouze vstoupit a nikoliv odejít. Projít touto branou vlastně znamená vyjádřit odhodlání vstoupit do Kristova srdce, souznít s ním a přijmout milosrdnou Otcovu náruč. Ježíš sám o sobě říká: "Já jsem dveře, kdo vejde skrze mne, bude spasen" (Jan 9,10).

Svatý rok 2025: "Naděje neklame"

Nadcházející svatý rok 2025 ponese téma "Naděje neklame" a bude zahájen otevřením Svaté brány vatikánské baziliky svatého Petra při letošní vigilii Narození Páně, o Štědrém dnu 24.12.2024, a skončí uzavřením bran o slavnosti Zjevení Páně, 6. ledna 2026. V jednotlivých diecézích proběhne zahájení Jubilejního roku o svátku Svaté rodiny v neděli 29. prosince 2024. „Ať je putování do katedrály znakem cesty naděje, která, když je osvětlena Božím slovem, spojuje věřící,“ píše papež František v papežské buly Spes non confundit, kterou vyhlásil milostivý rok 2025.

Jubilejní roky v posledních dvou staletích

V dějinách probíhaly řádné i mimořádné a tematické jubilejní roky.

Řádné jubilejní roky v posledních dvou staletích

- Svatý rok 1900 / Papež Lev XIII.
- Svatý rok 1925 / Papež Pius XI.
- Svatý rok 1950 / Papež Pius XII.
- Svatý rok 1975 / Papež Pavel VI.
- Svatý rok 2000 / Papež Jan Pavel II. / Motto: „Kristus je stejný včera, dnes i na věky“. Oslava vstupu do 21. století a 3. tisíciletí
- Svatý rok 2025 / vyhlášen Janem Pavlem II. / papež František Motto: „Poutníci naděje“

Mimo oficiální jubilejní roky vyhlásili někteří papežové při různých příležitostech také mimořádný svatý rok.

- Svatý rok 1933 / Pius XI. 1. mimořádný rok vykoupení
- Svatý rok 1954 / Pius XII. 1. mariánský rok
- Svatý rok 1966 / Pavel VI. Zakončení II. vatikánského koncilu
- Svatý rok 1967 / Pavel VI. Mučednictví Petra a Pavla
- Svatý rok 1983 / Jan Pavel II. Mimořádné jubileum vyhlášené Janem Pavlem II. k 1950. výročí vykoupení
- Svatý rok 1987 / Jan Pavel II. 2. mariánský rok
- Svatý rok 2008 / Benedikt XVI. Rok sv. Pavla; 2000. výročí narození apoštola Pavla
- Svatý rok 2015 / František Rok Božího milosrdenství 50. výročí zakončení II. vatikánského koncilu
- Svatý rok 2033 / Mimořádné jubileum k 2000. výročí vykoupení

Oficiální web Svatého jubilejního roku 2025:

www.iubilaeum2025.va

Zdroj: <https://www.pastorace.cz/clanky/co-je-to-svaty-rok-jubilejni-rok>

Postní aktivity pro všechny

Zveme děti i dospělé na cestu přiblížení se sobě samým, druhým i Bohu prostřednictvím postních aktivit. Každou neděli v postní době budou před obětním stolem nachystané dvě krabice. V jedné krabici budou na lístečkách postní aktivity určené spíše mladším dětem do 10ti let. U aktivity je i obrázek, který si děti mohou vybarvit. V krabici druhé budou postní aktivity pro ostatní. Postních aktivit se může zúčastnit každý jako jednotlivec nebo např. jako rodina, kdy si rodina vytáhne 1 postní aktivitu a společně ji daný týden „plní“.

Přímluvy:

Je možnost před dětskými bohoslužbami vložit do košíku nachystaném vzadu na stolku osobní přímluvu za sebe, za úmysly, které máme. Za úmysly se poté modlí celé farní společenství.

Organizační tým dětských bohoslužeb

Foto Adam Grabiec

FARNÍ TÁBOR 2025

Pro děti od 7 do 14 let
(Ostatní dle domluvy)

DATUM: 2. - 9. srpna

MÍSTO: Fara v Rychnově na Moravě

HLAVNÍ VEDOUCÍ: Karel Mužík

KONTAKT: Tel.: 704465334

mail: ka.muzik@email.cz

Více info na webu farnosti

MODLITBY MATEK

Vás srdečně zvou na

DIECÉZNÍ DĚKOVNOU POUŤ V SOBOTU 5. 4. 2025 NA HOŘE MATKY BOŽÍ

nedaleko města Králíky

12:00 modlitba křížové cesty

- v ambitech kláštera poutního areálu

13:00 společenství maminek

- refektář kláštera

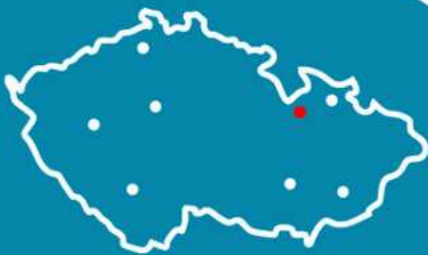
- zajištěno malé občerstvení, káva, čaj - možno přispět na společný stůl
- slovo národní koordinátorky, svědectví, vzájemné sdílení

15:00 společná modlitba matek

- kostel Nanebevzeří Panny Marie

16:00 mše svatá

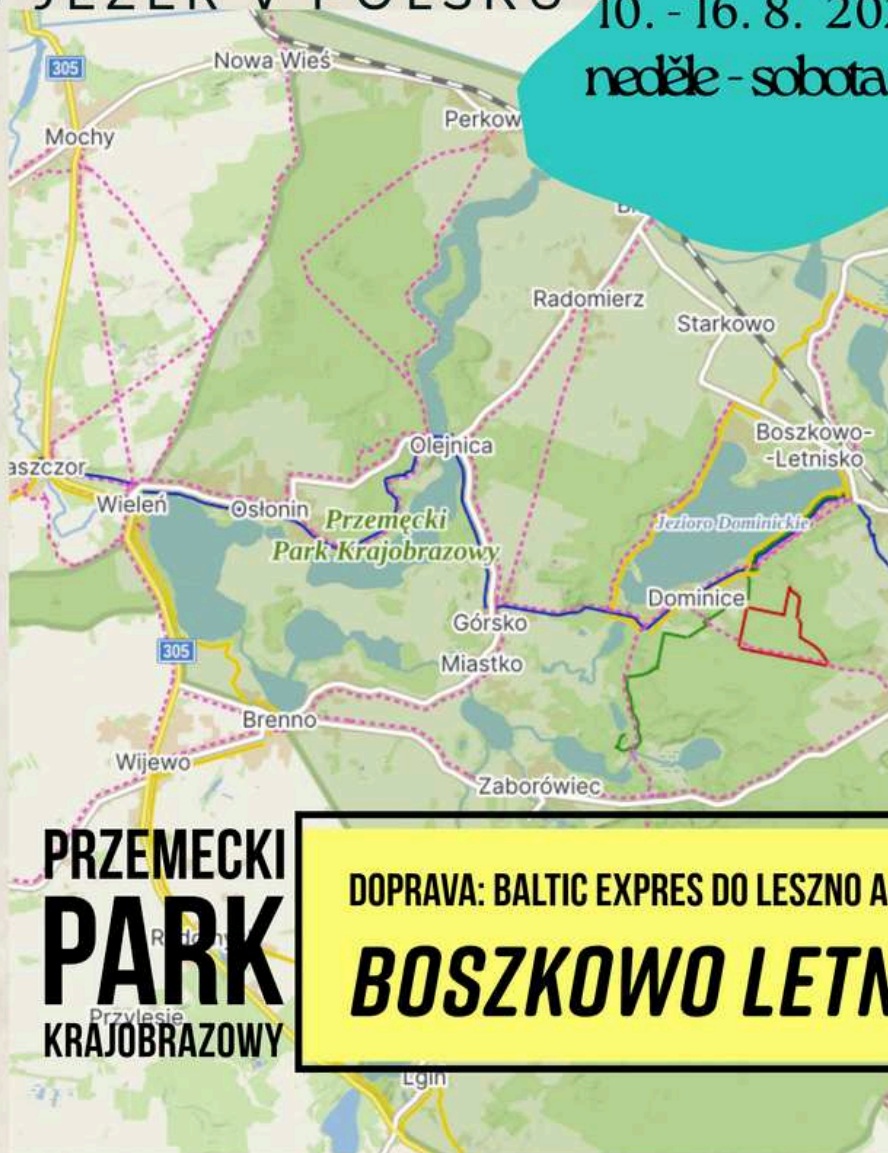
- kostel Nanebevzeří Panny Marie
- celebruje P. Karel Moravec
- předpokládaný konec v 17:00

KRÁLOVÉHRADECKÁ DIECÉZE

MLÁDEŽNICKÝ 12+ POBYT U JEZER V POLSKU

10. - 16. 8. 2025
neděle - sobota

**PRZEMECKI
PARK
KRAJOBRAZOWY**

DOPRAVA: BALTIC EXPRES DO LESZNO A PŘESTUP DO
BOSZKOWO LETNISKO

**ODPOČINKOVÝ
A DUCHOVNÍ
PROGRAM**

*Přihlášování u
o. Adama 731 604 784
Těším se na vás :)*

Homilie kardinála Maria Grecha u příležitosti biskupského svěcení o. Prokopa Brože

Milí bratři a milé sestry místní církve, milí spolubratři v biskupské službě, kněží, řeholníci, řeholnice. V dnešní liturgii, při které je svěcen Mons. Prokop Brož, jsou slova evangelia, hovořící o církvi a o biskupské službě, obzvláště působivá. Ocítáme se v klíčovém okamžiku Ježíšova veřejného působení. Ježíšovo působení se po počátečním nadšení davů setkává s prvními projevy odmítání ze strany autorit. Ježíš prožívá nelehké okamžiky, kdy se rozhoduje pro další etapu na cestě, která ho povede k obětování života, k tajemství Velikonoc. Mohli bychom říci, že Ježíš ve svém rozhodování zaujímá synodální postoj; obrací se na své učedníky s otázkami a naslouchá jim, dělá si něco jako průzkum. I pro Ježíše tedy existovala fáze naslouchání, ve které se zaposlouchává do odpovědí svých učedníků.

Text zachycuje Ježíše, který spolu s učedníky putuje po cestě a klade jim otázky. Jde o otázky zcela zásadní, o otázky, týkající se jeho osoby – „Za koho lidé pokládají Syna člověka?“ a „Za koho mě pokládáte vy?“, ale také otázky týkající se Ježíšova poslání, způsobu, jakým Ježíš vykonává svou službu. Ježíšův „průzkum“ probíhá ve dvou etapách: v první má otázka širší dosah, je adresována všem. Druhou otázkou se Ježíš obrací na nejužší kruh svých učedníků. Ježíše zajímá nejen názor jeho učedníků, ale naslouchá tomu, co si o něm myslí a v co věří všichni ostatní. I v tomto postoji nás Ježíš učí synodálnímu stylu, kdy naslouchá nejen svým nejbližším, těm, kteří nám vždy řeknou to, co od nich takzvaně chceme slyšet. Všechny odpovědi obsahují pravdu, všechny o Ježíšovi něco vypovídají, o jeho poslání, o jeho osobě, identitě. Nicméně jde o odpovědi neúplné, vycházející z minulosti, odrážející reálné potřeby lidí, nedokáží však vystihnout to, v čem je Ježíš nový, výjimečný. Přesto se však nejedná o odpovědi, které by nestály za povšimnutí, naopak – je třeba je pozorně vyslechnout...Právě z nich je třeba vycházet proto, aby se lidé mohli skutečně setkat s Pánem. Ježíš těmito odpověďmi nepohrdá, přijímá je, vyžaduje však další krok.

Pokládá další otázku svého průzkumu, vstupuje do druhé fáze naslouchání: „A za koho mě pokládáte vy?“ V tu chvíli se obrací k nejužšímu okruhu svých přátel, kteří patří do jeho společenství/komunity. Jako první se ujímá slova Petr, ten, který zastupuje všechny učedníky. Jemu je vyhrazena úloha, aby pojmenovával nepřetržitou novost Boha. Boha, kterého nelze vyjádřit pouhou optikou minulosti, Bůh, který má vždy „nové slovo“, slovo, které dokáže prozářit radostí život člověka, který je na pokraji rezignace; je to nové slovo, které dokáže vdechnout život pradávným slovům dějin. Proto je Petr nazván šťastným, blahoslaveným, protože tato novost pouze může přicházet od Boha. Právě proto je Petrovo jméno vykládáno jako pevná skála, protože to, co se v Petrovi rodí, není výsledkem jeho vlastních schopností, ale to, co přichází od Boha. Jestliže lidé, kteří nepatřili do skupiny Ježíšových učedníků, říkali pravdivé a dobré věci, jako výsledek reflexe minulosti a zkušeností, učedníci, zastoupeni Petrem, jsou voláni k tomu, aby četli Ježíšovu postavu očima víry: „Ty jsi Mesiáš, Syn živého Boha!“.

Právě v důsledku této Petrovy odpovědi se na něj Ježíš obrací se svým pověřením: „Blahoslavený jsi, Šimone, synu Jonášův, protože ti to nezjevilo tělo a krev, ale můj nebeský Otec. A já ti říkám: Ty jsi Petr – Skála – a na té skále zbuduji svou církev a pekelné mocnosti ji nepřemohou.“ Jako by Ježíš dal Petrovi mandát/pověření, aby pokračoval v jeho díle/konání, aby pokračoval v jeho dotazování. Petrova úloha – a v něm úloha všech učedníků Pána, je se neustále ptát všech, celého světa, každého: „za koho lidé pokládají Ježíše?“. To je úloha Petrových nástupců a úloha apoštolů: tázat se celého světa, kým je pro něj Ježíš, aby ho pak mohli zvěstovat očima a slovy víry: „Je to Kristus, Syn živého Boha“. Úkolem Petra a apoštolů, ale i všech Ježíšových učedníků, je naslouchat ve světě žít po Bohu, aby dokázali zvěstovat novost evangelia, nejhlubší touhu, která přebývá v srdci každého člověka.

Pak je tu ale další aspekt, který musíme zdůraznit, a sice, že Petr není sám. Představuje skupinu dvanácti apoštolů. Když vyznává svou víru, na které je církev založena, nejde o úkon jednotlivce, nýbrž celé skupiny. Samozřejmě jedná coby první z apoštolů, ale děje se tak na společné cestě spolu s ostatními, spolu s Ježíšem. Stejně tak, jako Ježíš není na rozlišování sám, ale obrací se na všechny a jde se svými učedníky, stejně tak jsou i apoštolové povolávání následovat jeho styl, jeho poslání, při společném putování. Pak je tu služba toho, kdo je povolán k rozlišování, jak to dělá Ježíše ale vždy spolu s ostatními, na cestě s nimi. V tomto kontextu se v Závěrečném dokumentu druhého zasedání XVI. generálního shromáždění biskupů (2.-27. říjen 2024) ve vztahu ke službě biskupa píše: Kdo je vysvěcen na biskupa, nestojí před oprávněními a úkoly osamocen.

Spíše dostává milost a úkol rozpoznávat, rozlišovat a sjednocovat dary, které Duch Svätý vylévá na jednotlivce a společenství, přičemž pracuje ve svátostném svazku s kněžími a jáhny, kteří jsou s ním v místní církvi spoluzodpovědní za službu vyplývající ze služebného kněžství. (čl. 69).

Poslední aspekt dnešního evangelia, který je velice potěšující, je skutečnost, že ten, kdo zakládá církev, je Ježíš, nikoli my. Ježíš říká Petrovi: „Na této skále zbuduji svou církev“. Církev zakládá Ježíš, je jeho, není naše. Nikdy na to nezapomeňme: nám je svěřen úkol pokračovat v Ježíšově poslání, naslouchat všem a zvěstovat světu Ježíše jako Mesiáše a Božího Syna, jít spolu po cestě. Avšak ten, kdo zakládá církev, je Zmrtvýchvstalý Pán a síla jeho Svatého Ducha.

Milý bratře, při dnešní slavnosti jsi svěcen na biskupa, takže tato stránka evangelia promlouvá především k Tobě. Dnes, stejně jako Petr a Dvanáct apoštolů, jsi volán, abys pokračoval v Ježíšově synodálním stylu, v jeho poslání tím, že budeš naslouchat všem, vezmeš na sebe nemalou zodpovědnost rozlišování, abys zvěstoval Zmrtvýchvstalého Pána jako Mesiáše a Božího Syna. Dogmatická konstituce II. vatikánského koncilu Lumen Gentium říká: „Božské poslání, které svěřil Kristus apoštolům, bude trvat až do konce světa (srov. Mt 28,20), neboť evangelium, které mají předávat, je pro církev ve všech dobách zdrojem veškerého života.“ (čl. 20). Obraz z prvního čtení tě zve, abys byl pastýřem, který dokáže rozšířit prostor stanu, kterým je církev, aby mohla přijmout všechny. Je to obraz, který je použit v Dokumentu pro kontinentální fázi synodního procesu, kde se píše: Když dnes těmto Izaiášovým slovům nasloucháme, vybízejí nás, abychom si církev představili podobně jako stan, ba dokonce jako stan setkání, který provázel lid na jeho putování pouští: (...) jako rozlehlý, nikoli homogenní příbytek, který dokáže poskytnout přístřeší všem, ale je otevřený, umožňuje vcházet i vycházet (srov. Jan 10,9) a směřuje k tomu, aby zahrnul Otce a celé lidstvo. (č. 27)

Není možné, abychom dnes nevěnovali láskyplnou vzpomínku papeži Františkovi v těchto chvílích jeho nemoci. Ve Skutcích apoštolů se píše, že když byl Petr ve věznici, „církevní obec se za něho naléhavě modlila“. Také dnes se celá církev naléhavě modlí za Petrova nástupce. Spolu s ním a ve společenství s ním jsme byli povoláni, abychom ve světě pokračovali v poslání, kterým nás Pán pověřil. I za tebe, milý bratře, se církev naléhavě modlí, aby Tě Duch Svätý provázel ve službě naslouchání, učení, rozlišování a slavení Kristova tajemství, pro život světa.

